

veldheren. De brede wateren der Maas die het omspoelden, vormden een natuurlijke en veilige gracht rond een gebied dat strategisch voordelig gelegen was tussen de vestingen Maastricht, Sittard, Roermond en Venlo.

Het kasteel der Graven van den Bergh midden in het dorp gelegen was reeds vroeger een ontsagwekkende sterkte geweest, doch had weinig meer te betekenen in een tijd toen alom gemoerniseerde krijgsmaterialen in gebruik kwamen. Iets meer dan 3 eeuwen geleden - nadat Frederik Hendrik in 1632, de steden Venlo, Roermond en Maastricht voor de Staten veroverd had, werd het anders zo vredig lange en op de Maas gelegen Stevensweert een niet te onderschatten kleine veste in de handen der Spanjaarden. Immers toen de voornoemde steden in handen van de Staatsen waren gevallen, besloot de markgraaf van Aytona, die na de dood der Infante Isabella het bestuur in de nog Spaanse Nederlanden uitoefende, het eilandje in de Maas te versterken en het dorp te omsantelen.

In de maand Mei 1633 toen Frederik Hendrik met het grootste gedeelte van zijn leger voor Rijnberk lag - kwamen de Spanjaarden door Brabant op Maeseijk af en trokken de Maas over, op de plaats genaamd "De blauwe Hand". De Staatsen onder aanvoering van den luitenant-generaal der cavalerie, van Stakenbroek genaamd, trachtte met veertig compagnieën ruiters de overtocht te belemmeren maar te laat. Nog in dezelfde nacht van 27 Mei werd hij gedwongen zich op Roermond terug te trekken. De Spanjaarden verschansen zich nu te Stevensweert en omgaven de plaats zelve met vestingwerken naar de eisen van de tijd. De bevelhebbers wierpen rond de plaats een zware aarden wal met zeven bastions, dat alles omgeven met een diepe gracht en versterkt met een stevige tegen-voorwal. Om voortdurend communicatie-mogelijkheid te onderhouden met het Spaans-gebleven Kempische achterland werd een brug over de nieuwe